

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az [REDACTED] indítványozónak az ide I/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt képviseletében, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (az „**Abtv.**”) 27. §-a alapján

alkotmányjogi panaszt

terjeszték elő a Kúria 2018. február 13-án kelt és 2018. március 14-én kézhez vett, ide I/2 alatt csatolt Kfv.III.37.295/2017/12. sorszámú ítéletével (a „**Kúria Ítélete**”) szemben, és indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria Ítéletét mint alaptörvény-ellenest – az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján – semmisítse meg.

Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig a Kúria Ítéletének végrehajtását az Abtv. 53. § (4) bekezdése szerint **szíveskedjen felfüggeszteni.**

FŐVÁROSI KÖZELÉRTÉKELÉSI IRODA		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
KÖZELÉRTÉKELÉSI IRODA		8.	
FOLYAMATOSAN			
KÉRELMŐK			
Postafiók: 1053 Budapest, Fiumei út 188. (Fiumei út felől)			
Érkezett	2018 -05- 1 1		
PÉLDÁNY	IV		
MELÉKLET	KÖZTÜK		
FOLYAMATOSZÁM:			
UTÓÍRATON:			

Tartalom

I. Az indítvány befogadhatósága	2
II. Tények és fogalmak	3
III. A rendszerhasználati díj számítása és annak módszertana	4
IV. A Get. szabályozása és a Kúria interpretációja	5
(A) A 2013. július 1. és 2013. december 31. közötti időszak	5
(B) A 2014. január 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszak	5
(C) A Kúria interpretációja	6
V. A szerződési szabadság sérelme – Alaptörvény M) cikk	8
VI. A jogállamiság sérelme – Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés	9
VII. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés	11
VIII. A felfüggesztés indokoltsága	14

I. Az indítvány befogadhatósága

1. Az Abtv. 27. §-a megköveteli az indítványozó érintettségét, a jogorvoslati lehetőségének hiányát és az Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét.
2. Az indítványozó a Kúria Ítéletével elbírált közigazgatási per felperese, és nincs jogorvoslati lehetősége a Kúria Ítéletével szemben.
3. A Kúria Ítélete sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében lefektetett jogállamiság elvét, továbbá az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény M) cikkében és XII. cikkében biztosított, a vállalkozás szabadságához és a tisztességes gazdasági versenyhez fűződő jogát és az ezekből levezetett szerződési szabadságát, továbbá a XIII. cikkében lefektetett tulajdonhoz való jogát, az R) cikk (2) bekezdésében, I. cikk (3) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, a 25. cikk (2) bekezdésében, 28. cikkében biztosított jogait is, mivel alaptörvény-ellenes jogértelmezéssel beavatkozott az indítványozó szerződéses jogviszonyaiba és elzárta az indítványozót attól, hogy egy jogsértő közigazgatási határozattal szemben hatékony bírói jogvédelemben részesüljön, a perbe vitt jogairól a bíróság érdemben döntsön.
4. Az Abtv. 29. §-a rögzíti, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”. [kiemelés tőlem]
5. Mindkét vagylagos feltétel teljesül a jelen alkotmányjogi panasz tekintetében.
6. A Kúria a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a „**Get.**”) hatósági árat szabályozó 103. § (2) bekezdés c) pontját akként értelmezte, hogy a felperes, mint rendszerüzemeltető csak olyan, az ún. alapszolgáltatásokon túli egyéb szolgáltatásért szedhet díjat, amely díjazását a Get. 106. § a) pontja szerinti miniszeri rendelet tartalmazza¹, azaz minden hatósági ár nélküli szolgáltatást *de facto* ingyen kell nyújtania, hiszen árbevétele ezen szolgáltatásnyújtásokra tekintettel nem növekedhet.
7. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a törvény ilyen kifejezett rendelkezése hiányában, a közigazgatás és végeredményben a bíróság alkothat-e olyan jogot, amely a felek szerződésben rögzített akarata (szerződési szabadsága) ellenére azzal az eredménnyel jár, hogy a törvény által elő nem írt, de nem is tiltott szolgáltatásáért díj nem szedhető.
8. Az indítványozó felperes a közigazgatási perben és a Kúria előtt is hivatkozott a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I.30.) Korm. rendelet (a „**Get-vhr.**”) 150. §-ára, mint olyan szakaszra, mely alátámasztja az álláspontját, és egyértelművé teszi, hogy a releváns jogszabályoknak csak a felperesi kereset szerinti értelmezése jogszerű. Amennyiben a Kúria alkalmazta volna ezt a jogszabályi rendelkezést, a felperesi keresetnek megfelelő döntést kellett volna hoznia. Alkotmányjogi jelentősége van, hogy a jogvita elbírálásakor a bíróság figyelmen kívül hagyhatja-e a fél előadásának lényegét, a jogvita szempontjából alapvető jelentőséggel bíró jogszabályi rendelkezést oly módon, hogy az adott jogszabályi rendelkezést az ítélet indokolása semmilyen módon sem említi, így mellőzésének okát sem jelöli meg.
9. Az Abtv. 30. §-ával összhangban a jelen alkotmányjogi panaszt a Kúria Ítéletének kézhezvételét követő 60 napon belül terjesztem elő.

¹ Kúria Ítélet [28] és [29] pont

10. Az Abtv. 31. § (2) bekezdése kapcsán rögzítem, hogy a Kúria Ítéletének Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság még nem döntött.
11. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az alkotmányjogi panaszom az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.
12. A kifejtettek alapján az alkotmányjogi panaszom alkalmas arra, hogy azt az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II.27.) Tü. határozat 30. § (1) bekezdése alapján befogadja.

II. Tények és fogalmak

13. A Kúria Ítéletének [1]-[3] pontja a perbeli tényállást lényegében helyesen foglalja össze, kivéve, hogy egyes definíciók között nem tesz különbséget.
14. Az indítványozó a Get. 3. § 52a. pontja szerinti „rendszerüzemeltető”, pontosabban azon belül is az 53a. pont szerinti szállítási rendszerüzemeltető, amely cég a földgázszállítást, a szállítóvezetékek üzemeltetését, karbantartását és fejlesztését végző engedélyes.
15. Az indítványozó egyik alapvető szolgáltatása, hogy a szállító vezeték adott teljesítő képességére vonatkozóan rendelkezési jogot, azaz kapacitást biztosít a rendszerhasználóknak.
16. Az indítványozó – saját üzleti döntése alapján – „2010 óta külön erre a célra fejlesztett informatikai rendszeren keresztül”² a kapacitás szolgáltatáshoz járulékos szolgáltatást, ún. jogcím-átvezetési szolgáltatást nyújt a rendszerhasználóknak; erre jogszabály nem kötelezte és ezt jogszabály nem tiltotta. A jogcím-átvezetési szolgáltatás lehetővé teszi, hogy a rendszerhasználók a másodlagos piacon keressenek a lekötött kapacitásokkal: azokat az üzleti érdekeik mentén adják-vegyék.
17. Az indítványozó a rendszer kipróbálása és kereskedelmi bevezetése céljából ezt a járulékos szolgáltatást 2013. június 30-ig ingyenesen, ezt követően polgári jogi szerződések keretében díj fejében nyújtotta. 2014. október 1-jével ez a díj hatósági áras lett és ettől kezdve az indítványozó (az egyébként változatlan mértékű) díjat már mint hatósági árat számolja fel.
18. Az előzményper alperese, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (a „Hivatal”) „... földgáz ágazatra vonatkozó feladatait a GET 106-127/C. § szabályozza, amelyek alapján a MEKH elsősorban (i) engedélyezési, (ii) ellenőrzési és piacfelügyeleti, valamint (iii) árhatalósági jellegű hatásköröket gyakorol.”³ [kiemelés tölem] A Hivatal hatáskörében jóváhagyja az indítványozó üzletszabályzatát, melynek részét képezik az indítványozó által alkalmazott egyes szerződések mintái, így a jogcím-átvezetési szolgáltatásra vonatkozó szerződésminta is.
19. Az alperesi beavatkozók gázkereskedők, a Get. perbeli időszakban hatályos 3. § 51. pontja szerinti ún. „rendszerhasználók”: amely cégek a szállító- vagy az elosztóvezetékbe, valamint a földgáztárolóba kapacitáslekötési szerződés alapján földgázt betáplálnak, valamint abból földgázt vételeznek. Az alperesi beavatkozók nem

² Kúria Ítélet [2] pont.

³ A magyar földgázszektor működése és szabályozása I., szerk.: Fazekas Orsolya, Wolters Kluwer Kft., Budapest, 2014., 68. o.]

a Get. 3. § 17. pontja szerinti felhasználók, mert a „felhasználó” az, „aki földgázt vagy vezetéken keresztül PB-gázt saját felhasználás céljára vásárol”.

20. A Get. 103. § (2) c) pontja alapján a Get. *Árszabályozás, Árfelügyelet* című fejezet alkalmazásában hatósági ár a rendszerüzemeltető vagy az egyetemes szolgáltató által a felhasználók igénye alapján végzett alapszolgáltatásokon túli egyéb szolgáltatások 106. § szerinti díja. A 2013. évi CCXXVII. törvény 14. § e) pontja ezt 2014. január 1-i hatállyal akként változtatta meg, hogy a Get. 103. § (2) bekezdés c) pontjában a felhasználók szövegrész helyébe a felhasználók vagy az engedélyesek szöveg lépett. A rendszerhasználók kétségtelenül engedélyesnek minősülnek.
21. A Get. perbeli időszakban hatályos 106. § a) pontja szerint, a „*miniszter rendeletben állapítja meg [...] a rendszerüzemeltető és az egyetemes szolgáltató által a felhasználó vagy az engedélyes igénye alapján külön díj ellenében végezhető szolgáltatások körét és díjait.*”
22. Ez a Get. 106. § a) pont szerinti rendelet a 2013. május 1-jén hatályba lépett 17/2013. (IV. 30.) NFM rendelet, amely ekkor nem tartalmazta az ún. jogcím-átvezetési szolgáltatást és annak díját. Ezeket a rendeletbe 2014. október 1-én beiktatott 2/A. § hozta be akként, hogy „*[a] szállítási rendszerüzemeltető a rendszerhasználó által igényelt jogcím-átvezetési szolgáltatásért külön díjat szedhet a rendszerhasználótól. A földgázszállító rendszeren történő jogcím-átvezetési szolgáltatás során a szállítási rendszerüzemeltető a rendszerhasználó által megjelölt partnere számára, az általa meghatározott fizikai vagy virtuális ponton földgáz mennyiség feletti rendelkezési jogot vezet át.*”
23. A Kúria helyes álláspontja szerint a hatósági ármegállapítás törvényi alapja a Get. 103. §⁴. Tévedett viszont a Kúria abban, hogy az indítványozónak csak olyan szolgáltatást szabad nyújtania, amely díját a 17/2013. (IV. 30.) NFM rendelet tartalmazza; ilyen kifejezett szabályt ui. a Get. 106. § a) pontja nem tartalmaz.

III. A rendszerhasználati díj számítása és annak módszertana

24. A Kúria Ítéletének később tárgyalt értelmezésének hibás mivoltát támasztja alá, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás díjával kapcsolatos vitával érintett időszakban a rendszerhasználati díjakat (a tarifákat) a 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet⁵, majd az 1/2013 (VII.11.) MEKH rendelet⁶ (a „**Tarifarendelet**”), magát a tarifa megállapításának számítását és annak módszertanát pedig a 74/2009 (XII.7.) KHEM rendelet⁷, pontosabban annak 4. számú melléklete határozta meg. Ezek a rendeletek sem a számítandó komponensek között, sem másutt meg sem említik a jogcím-átvezetési szolgáltatást, mint olyant.

⁴ Kúria Ítélet [32] pont. Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény annak 1.§ (2) bek. f) pontja alapján nem terjed ki a Get. hatálya alá tartozó termékek vagy szolgáltatások áraira.

⁵ A rendelet teljes címe: a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet

⁶ A rendelet teljes címe: a földgáz rendszerhasználati díjakról, a rendszerüzemeltető által nyújtott szolgáltatás minőségének a rendszerhasználati díjakon keresztül történő ösztönzésének szabályairól, a nyújtott szolgáltatás minőségétől függően alkalmazható rendszerhasználati díjakról, valamint a rendszerhasználati díjak alkalmazásának feltételeiről szóló 1/2013. (VII. 11.) MEKH rendelet

⁷ A rendelet teljes címe: a földgáz rendszerhasználati árszabályozásának kereteiről szóló 74/2009. (XII. 7.) KHEM rendelet

25. A rendszerhasználati díjak számításának módszertana fix, a rendeletben definiált komponenseknek a rendelet szerinti számítása adja a díjat, a rendelet szerint abba nem lehet beleérteni, vagy onnan „kiérteni” semmit.
26. A rendszerhasználati díj fogalmát a Tarifarendelet 3. § (1) bekezdése a következőképpen határozta meg: „A rendszerhasználati díjakat a rendszerhasználónak az ÜKSZ-ben előírt – a szállítási rendszerüzemeltető, a földgázelosztó és a földgáztárolói engedélyes által biztosított – alapszolgáltatások ellenértékeként kell megfizetni.” A rendszerhasználati díj tehát semmiképpen nem más, mint az alapszolgáltatások ellenértéke
27. Tény az is, hogy a tarifák 2012. július 1. és 2014. július 1. között nem változtak, és nem változtak 2014. október 1-jével sem.
28. *Contra legem* tehát a Kúriának a IV. fejezet (C) alfejezetében tárgyalt jogértelmezése, hogy sem előtte, sem utána, de pont a 2013. május 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszakban a rendszerhasználati díj magában foglalta volna a jogcím-átvezetési szolgáltatás díját, egyszerűen azért, mert a jogértelmezés nem lehet a jogszabállyal magával, a jogszabályi taxatív felsorolással ellentétes.

IV. A Get. szabályozása és a Kúria interpretációja

(A) A 2013. július 1. és 2013. december 31. közötti időszak

29. A Get. 2013. december 31-ig hatályban volt 103. § (2) bekezdés c) pontja a következő volt: „[E fejezet alkalmazásában hatósági ár] a rendszerüzemeltető vagy az egyetemes szolgáltató által a felhasználók igénye alapján végzett alapszolgáltatásokon túli egyéb szolgáltatások 106. § szerinti díja”. A rendszerhasználók (a följebb kifejtettek szerint) definiáltan nem „felhasználók”. Ebből viszont az következik, hogy a 2013. július 1-től fizetős szolgáltatásként kínált jogcím-átvezetési szolgáltatásnak a nem-felhasználó rendszerhasználók részére történő nyújtása és szerződés alapján történő árazása 2013. július 1-től a 2013. december 31-ig terjedő időszakban egyszerűen nem eshetett árszabályozás alá.

(B) A 2014. január 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszak

30. A Get. 2014. január 1-től a perbeli, 2014. szeptember 30-ig terjedő időszakban hatályban volt 103. § (2) bekezdés c) pontja a következő lett: „[E fejezet alkalmazásában hatósági ár] a rendszerüzemeltető vagy az egyetemes szolgáltató által a felhasználók vagy az engedélyesek igénye alapján végzett alapszolgáltatásokon túli egyéb szolgáltatások 106. § szerinti díja”.
31. A Get. ekkor hatályos 106. § a) pontja a következő volt: „[A miniszter rendeletben állapítja meg] a rendszerüzemeltető és az egyetemes szolgáltató által a felhasználó vagy az engedélyes igénye alapján külön díj ellenében végezhető szolgáltatások körét és díjait”.
32. Az egyébként 2013. május 1. óta hatályban volt 17/2013. (IV. 30.) NFM rendelet ilyen ármegállapítást 2014. szeptember 30-ig viszont nem tartalmazott.
33. [Megjegyzem, az a perben nem volt vitás, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás 2014. október 1-től már hatósági áras.]
34. [Megjegyzem, amint arra följebb hivatkoztam, hogy a rendszerhasználati díj sem 2014. január 1-gyel, sem 2014. október 1-gyel nem változott, tehát abba sem be, sem később ki nem iktatták a jogcím-átvezetési szolgáltatás ellenértékét.]

(C) A Kúria interpretációja

35. A Kúria tévedett akkor, amikor nem tett különbséget a Get. szerinti rendszerhasználó engedélyes és a felhasználó között, és akkor is, amikor nem észlelte, hogy a Get. 103. § (2) bekezdés c) pontja 2013. december 31-ig csak szűkebb körben engedte meg az árszabályozást.
36. A Kúria abban viszont alapvetően tévedett, hogy *„mindaddig, amíg egy szolgáltatás a Get. 106. § a) pontja szerint külön díj ellenében nyújthatóvá nem válik, addig annak ellenszolgáltatását a rendszerhasználati díj képezi”*⁸.
37. A rendszerhasználati díj ugyanis nem egy tágítható-bővíthető fogalom, azt a Get. 105. § (1) bekezdése pontosan definiálja, az érintett időszakban a következők szerint:
„Az együttműködő földgázrendszer használatért a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló rendeletben meghatározottak szerint
a) szállítási rendszerüzemeltetési díjat,
b) földgázelosztási díjat,
c) földgáztárolási díjat, és
d) rendszerirányítási díjat
(a továbbiakban együtt: rendszerhasználati díjak) kell fizetni. Az egyes rendszerhasználati díjak a díj alapjául szolgáló költség szerkezetnek megfelelő díjelemekből állhatnak.”
38. A Kúria saját értelmezése tehát ellentétes a Get. 105. § (1) bekezdésbeli törvényi definícióval és így – a bírósági eljárási mechanizmust sértve – alaptalanul és jogellenesen bírálta felül a II.f. eljárási Fővárosi Törvényszék értelmezését. A Törvényszék megállapította, hogy *„...a rendelet 2013. május 1-jén történő hatálybalépése előtt és azután a helyzet nem változott, hiszen semmilyen formában nem rendelkezett a jogcím-átvezetésről, mint szolgáltatásról és annak díjáról sem, függetlenül attól, hogy a Get. a minisztert az árszabályozásra felhatalmazta. Ebből, valamint abból a körülményből, hogy a Get. és a Get. Vhr. kijelöli a Get. hatálya alá tartozó szolgáltatásokkal kapcsolatos árak meghatározására jogosultak körét és az árszabályozás módját, nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy olyan szolgáltatásért, amelynek nyújtását törvény kifejezetten meg nem tiltotta, illetve annak ingyenes és kötelező jellegéről nem rendelkezett, valamint az nem olyan szolgáltatás, amely nélkül az alapszolgáltatás nem teljesíthető, azon az alapon, hogy az arra jogosult annak árát nem határozta meg, nem jár ellenszolgáltatás, azt szolgáltatás-igény esetén ingyenesen kell nyújtani.”*⁹
39. A Kúria itt támadott Ítéletével az I.f. bíróság ítéletét hagyta helyben, így az vált jogerőssé. Az I.f. ítélet azt a helyzetet eredményezi¹⁰, hogy ugyanaz a szolgáltatás, az indítványozó által nyújtott jogcím-átvezetési szolgáltatás
- (i) 2010. és 2013. április 30. között piaci szereplők polgári jogi szerződése alapján nyújtott, árszabályozás alá nem eső szolgáltatás volt;
- (ii) 2013. május 1. és 2014. szeptember 30. között ugyanazon szereplők között, ugyanazon szerződések alapján nyújtott, árszabályozás alá nem eső, ámde

⁸ Kúria Ítélet [29] pont

⁹ Kúria Ítélet [14] pont

¹⁰ Összefoglalva Kúria Ítélet [7] pont

ingyenes szolgáltatás volt (bár a Kúria az ingyenesség kimondását kerülte, szerinte¹¹ az ellenszolgáltatás a rendszerhasználati díjban foglaltatott benne);

(iii) 2014. október 1. óta hatósági áras szolgáltatás.

40. Az előző pont (ii) bekezdés alatti, a 2013. május 1. és 2014. szeptember 30. közötti időszakban az indítványozót a rendszerhasználóval kötött szerződése kötelezte a jogcím-átvezetési szolgáltatás nyújtására és ilyen szerződés hiányában a szolgáltatást nyilván bármikor beszüntethette volna. Ennek a szerződésnek nyilván lényeges eleme volt a rendszerhasználó által megfizetni vállalt díj.
41. A Kúria jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy a rendszerhasználati díj ebben az időszakban (de sem előtte, sem utána) magában foglalta a jogcím-átvezetési szolgáltatás díját. Ez azonban nem jog, hanem ténykérdés és a tény a kúriai jogértelmezéssel szemben az, hogy a rendszerhasználati díj megállapítása során a jogcím-átvezetési szolgáltatás ellentételezése abba nem épült bele. A Get. 105. § (1) bekezdése szerint a rendszerhasználati díj megállapítása a jogszabálynál fogva zárt rendszerben, definiált komponensekből definiált módszertannal elvégzett számítással történik.
42. Tévedés, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás nyújtását törvény kifejezetten tiltotta, vagy úgy rendelkezett volna, hogy azt ingyenesen kell nyújtani, ennél fogva – egyetértve a Törvényszék II.f. ítéletében¹² írtakkal – a szolgáltatás fejében díj jár. A Kúria ezt a jogot magát valójában nem látszik vitatni, de a kérdést úgy „hidalja át”, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás díját „beleérti” egy másik, attól függetlenül kiszámolt és meghatározott díjba, ami egyrészt ellentétes a tényekkel,¹³ másrészt azzal az eredménnyel jár, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás bírói jogalkotással egy átmeneti időszakra *de facto* ingyenessé vált, ráadásul azt követően, hogy az eredeti állapot a szolgáltatás igénybe vételét követően már nem állítható helyre.¹⁴

¹¹ Kúria Ítélet [29] pont

¹² Összefoglalva Kúria Ítélet [14] pont

¹³ A közigazgatási perben mind az I.f.¹³, mind a II.f. ítélet¹³ rögzítette azon tény, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás nem volt az alapszolgáltatások része:

„A peres eljárás során a felek által nem vitatott tény, hogy a 2013. május 1-jén hatályos ÜKSZ szerint a jogcím átvezetési szolgáltatás nem része a felperes által nyújtandó alapszolgáltatásoknak.” [I.f. ítélet 7. o. 3. bek.]

„A jogcím-átvezetési szolgáltatás a felperesi ÜSZ szerint nem minősült alapszolgáltatásnak...” [II.f. ítélet 6. o. 1. bek.]

¹⁴ A Kúria az I.f. és II.f. ítéletekkel szembemenő iratellenességét az előzményper II.r. alperesi beavatkozója az általa indított magánjogi perben már felhasználta:

„A Kúria fentebb [29] idézett álláspontja szerint alperes azonban nem nyújtott szolgáltatást a semmis szerződés alapján, mivel a jogcím-átvezetési szolgáltatás az adott időszakban egy másik szerződés (Kapacitáslekötési, Földgázszállítási, Szagosítási És Rendszerirányítási Szerződés) alapján nyújtott szolgáltatás (alapszolgáltatás) része volt, és ezen szolgáltatás ellenértékét – a rendszerhasználati díj megfizetésével – felperes már egyszer megfizette.” [a Pécsi Ítéltábla előtti Gf.IV.40.009/2017. sz.-ú perben benyújtott, 2018. március 22-én kelt előkészítő irat 3. pont]

V. A szerződési szabadság sérelme – Alaptörvény M) cikk

43. Az Alaptörvény M) cikke a vállalkozás és a verseny szabadságából fakadóan védi a szerződési szabadságot.¹⁵ Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a szerződési szabadság akkor korlátozható, ha annak fennállnak az alkotmányos indokai, az észszerű.¹⁶ További alkotmányos követelmény, hogy a jogalkotó törvényben határozza meg a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányosságát biztosító árképzést.¹⁷
44. A Kúria álláspontja szerint¹⁸ az indítványozó a tárgyi szolgáltatást ellenérték fejében a Get. 106. § a) pont szerint nem nyújthatta volna.
45. A hatósági árról szóló jogszabályhely azonban nem tartalmaz sem kifejezett tiltást, sem a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányosságát biztosító árképzést, hatósági árat. Ekként ezt a szakaszt a szerződési szabadság korlátozásának értelmezni alaptörvény-ellenes.
46. A Get. 106. § a) pontja egy felhatalmazás: mindaddig, amíg a hatáskör címzettje nem él a felhatalmazással, a felhatalmazás nem jelentheti a szerződési szabadság korlátját.
47. Ahogy a Kúria rámutatott¹⁹, az ilyen szintű közhatalmi beavatkozás az adott, természetes monopóliumként működő rendszerben akár indokolt is lehet. Ha azonban a közhatalmi beavatkozásra jogosult nem avatkozik be, akkor a beavatkozás alkotmányos indokoltságáról, észszerűségéről fogalmilag nem lehet beszélni.

¹⁵ „Az Alkotmánybíróság a 3192/2012. (VII. 26.) AB határozatában rámutatott arra, hogy bár az Alaptörvény – szemben a korábbi Alkotmánnyal – nem nevesíti külön a piacgazdaság követelményét, az alkotmánybírósági gyakorlat alapján annak két létfontosságú elemét, a vállalkozás és a verseny szabadságát azonban tartalmazza (Indokolás [19]). Kifejtette továbbá: »A piacgazdaság, és így az Alaptörvény M) cikke által védett vállalkozás és verseny szabadsága működésének elengedhetetlen feltétele a szerződési szabadság, amely ennek következtében szintén élvezzi az Alaptörvény védelmét. Ezt támasztják alá a szerződési szabadságnak a Ptk.-ban foglalt garanciális szabályai is.« (Indokolás [21])” [8/2014. (III. 20.) AB határozat [85] pont]

¹⁶ „Az Alkotmánybíróság 32/1991. (VI.6.) AB határozata tartalmazza, hogy a szerződési szabadság alkotmányos alapjognak nem tekinthető. [...] Alkotmányosan még lényegi tartalmát illetően is korlátozható, amennyiben a korlátozás végső eszközének fennállnak az alkotmányos indokai.” [61/1993. (XI. 29.) AB határozat III. fejezet 2. pont; kiemelés tőlem]

„A szerződési szabadság korlátozása akkor lehet alaptörvény-ellenes, ha a korlátozásnak nincs alapos oka, a korlátozás nem ésszerű. [Hasonlóan: 15/1994. (III. 10.) AB határozat, ABH 1994, 414, 415; 1414/D/1995. AB határozat, ABH 1999, 539, 541.; 852/B/1995. AB határozat, ABH 2002, 724, 728.]” [3298/2014. (XI. 11.) AB határozat [29] pont]

¹⁷ „Az Alkotmánybíróság a 34/B/1998. AB határozatában (ABH 1998, 1083.) kifejtette és az 543/B/1999. AB határozatában (ABH 2005, 1388, 1391-1392.) megállapította, hogy ha a törvény hatósági ár megállapítását írja elő, az árak a jogszabályban előírt hatósági árhoz igazodnak, és nem a piaci kereslet-kínálat határozza meg. [...] Hatósági árak esetében a szolgáltatás-ellenszolgáltatás arányosságát az árhatósági jogkört szabályozó törvények hivatottak biztosítani azzal, hogy meghatározzák az árképzés szabályait, a hatósági ár megállapítása során figyelembe veendő tényezőket.” [577/D/2001. AB határozat IV. fejezet 2. pont; kiemelés tőlem]

¹⁸ Kúria Ítélet [27], [28], [32] pont

¹⁹ Kúria Ítélet [27] pont

48. A felhatalmazás tiltásként való értelmezése nemhogy alkotmányosan nem indokolt, de súlyos diszkriminációt jelent az indítványozó tekintetében.
49. A kérdéses jogcím-átvezetési szolgáltatás egy informatikai szolgáltatás, amely egy informatikai platformon történik; működésének lényegét a Kúria Ítéletének [1] pontja helyesen foglalja össze. A jogcím-átvezetési szolgáltatás annak bevezetésekor, 2010-ben kétségtelenül egy szabályozatlan szolgáltatás volt, két fontos jellemzővel; ezek: (i) a szolgáltatást bárki nyújthatta (volna) a Get. szerinti rendszerhasználóknak, mindössze az indítványozó volt az, aki az ebben rejlő üzleti lehetőséget felfedezte; a másik (ii), hogy egy informatikai szolgáltatást (mint amilyen a tárgyi szolgáltatás is) az indítványozó elvileg bárki másnak, nem csak a Get. szerinti rendszerhasználónak nyújthatott volna.
50. A Get. személyi hatálya (2. § (1) bek. i) pont) csak a gázipari szereplőkre terjed ki, a többi piaci szereplőre nem. Ebből következően a Kúria által alkotott tilalom azt kell hogy jelentse, hogy jogcím-átvezetési szolgáltatást a kérdéses időszakban bármely piaci szereplő nyújthatott volna, kivéve egyedül az indítványozót.²⁰
51. A Get. tárgyi hatálya (2. § (1) bek. a)-h) pontok) egyes gázipari tevékenységekre terjed ki, azon túli tevékenységekre nem. A Get. 106. § a) pontja a rendszerüzemeltető és a felhasználók vagy az engedélyesek között alkalmazott árakra terjed ki. Ebből következően a Kúria által alkotott szabály azt kell, hogy jelentse, hogy az indítványozó ezt a szolgáltatást bármely piaci szereplőnek a piac által elfogadott áron nyújthatta volna, kivéve a Get. szerinti felhasználók vagy az engedélyesek részére.
52. Az engedélyesek részéről volt kereslet az indítványozó ezen szolgáltatására azért, hogy annak révén a másodlagos piacon üzleti tevékenységet folytassanak. A piacgazdaságnak mond ellent az a jogértelmezés, mely ilyen körülmények között, a megkötött szerződések ellenére kizárólag az indítványozót és kizárólag az engedélyeseknek való visszterhes szolgáltatásnyújtásból kizárja, és még a szolgáltatásával felmerült költségek iránti igénytől is elzárja.

VI. A jogállamiság sérelme – Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés

53. „Magyarország független, demokratikus jogállam.” – A jogállamiság elve, Magyarország alapértéke²¹, az Alaptörvény preambulumból és az ország nevét meghatározó A) cikket követő legelső szabály, amelynek normatív tartalmát a korai alkotmánybírói döntések határozták meg²². Formai szempontból a fogalom lényege, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog határain belül maradjanak és működjenek²³. A jogállamiság

²⁰ „A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne (vö.: 191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.)” 10/2017. (V.5.) AB határozat [73] pont

²¹ 9/1992. (I. 30.) AB határozat

²² 56/1991. (XI. 8.) AB határozat, 9/1992. (I. 30.) AB határozat, 10/1992. (II. 25.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat

²³ „A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat III., 1. pont első bekezdése] „Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A demokratikus jogállamiság megköveteli [...] a jog uralmát [...]” [31/2005. (VII. 14.) AB határozat III., 2. pont első bekezdése]

része a jogbiztonság és az eljárási garanciák is.²⁴

54. A Get. árszabályozási rendszerében az indítványozó tevékenysége három kategóriába sorolható, ezek **(a)** a Get. alapján kötelezően nyújtandó hatósági áras alapszolgáltatások, **(b)** a rendszerüzemeltető vagy az egyetemes szolgáltató által a felhasználók vagy az engedélyesek igénye alapján végzett alapszolgáltatásokon túli egyéb szolgáltatások, amelyek a Get 106. § szerint hatósági árasak és **(c)** az árszabályozás alá nem eső szolgáltatások.
55. A Hivatal és végeredményben a Kúria Ítélete az e beadványban korábban bemutatott módon, de egyébként minden törvényi felhatalmazás nélkül arra az álláspontra helyezkedett, hogy az indítványozó árszabályozás alá nem eső tevékenységének az ellenértékét – végeredményben egy jogalkotói mulasztás okán – egy bizonyos 1 ½ éves időszakban egy más szolgáltatás díja magában foglalja, azaz az árszabályozás alá nem eső szolgáltatás ellenszolgáltatás nélkül marad.
56. A Kúria ítéleti álláspontja nem törvényen, hanem a Get. 103. § és 106. § értelmezésén alapult. Ez a jogértelmezés sérti az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését („a bírák a törvénynek vannak alárendelve”), de a 28. cikk szabályát („A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”) is.
57. A kúriai jogértelmezés egy, a törvényből le nem vezethető, *sui generis* tilalmat állít az indítványozó árszabályozás alá nem eső szolgáltatásai elé, ráadásul mindezt az e beadványban korábban kifejtettek szerint diszkriminatív, valamint a szerződési szabadsággal és a józan ésszel ellentétes módon. Ha a Hivatal és végeredményben a Kúria szerint az indítványozó árszabályozás alá nem eső szolgáltatást nem végezhet (ami egyébként *nonsense*²⁵), akkor az erre irányuló szerződés lenne semmis, amelyet *in integrum restitutio* hiányában a bíróság az ítélelathozatalig érvényesnek nyilvánítana, ezáltal a szolgáltatás nem maradna ellenszolgáltatás nélkül. A Hivatal és végeredményben a Kúria azonban túlmegy ezen és a törvény betűjén (följebb ¶42) a

„[...] Nemcsak a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal, hanem az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat. Ez a jog uralma, ezzel lesz az Alkotmány valóságossá. A jogállam megvalósítása folyamat. Az állami szervek számára alkotmányos kötelesség ezen munkálkodni.” [11/1992. (III. 5.) AB határozat III., 1. pont utolsó bekezdése]

²⁴ „A jogbiztonság követelményét az Alkotmánybíróság az Alaptörvény alapján is a jogállamiság részének tekinti, azzal a tartalommal, amelyet korábbi határozataiban kibontott. Ennek éppen úgy része az állam intézményvédelmi kötelezettsége, mint a jogalanyok helyzetének kiszámíthatóságára vonatkozó, a jogalkotást és a jogalkalmazást egyaránt érintő, világosan értelmezhető, kiszámítható normatartalom.”

[3269/2012. (X. 4.) AB határozat]

„Amint azt az Alkotmánybíróság az indítványozó által is hivatkozott korábbi - és a jelen ügyre nézve is irányadó - döntéseiben kifejtette, a jogállamiság nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság, amely egyéb követelmények mellett azt a feladatot rója a közhatalommal rendelkező és jogot alkalmazó szervekre, hogy jogilag szabályozott, megismerhető és kiszámítható módon járjanak el és döntsenek a hatáskörükbe tartozó kérdésekben.” [13/2013. (VI. 17.) AB határozat [46] bekezdése]

²⁵ Mert a vállalkozás szabadságának jogával lenne ellentétes (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés, M) cikk, 23/2016. (XII. 12.) AB határozat, 25/2015. (VII. 21.) AB határozat)

jogcím-átvezetési szolgáltatás díját „beleérti” a rendszerhasználati díjba, ami által a jogcím-átvezetési szolgáltatás ellenszolgáltatás nélkül marad.

58. A jogszabályon nem alapuló tilalom és az ellenértékűség hiányának jogszabályon nem alapuló kényszere sérti a jogállamiság elvét.

VII. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés

59. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy [...] valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

60. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogból levezette azt a minimális elvárást, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon:

„A [7/2013. (III.1.) AB határozatban] foglaltak szerint: »[...] az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. [...] Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. [...]»²⁶

61. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróság nem tesz eleget az indokolás alkotmányos követelményének, ha az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem ad számot a határozatában:

„Az Alkotmánybíróság ... megállapította, hogy nem teljesítette a törvényszék indokolási kötelezettségét akkor, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem adott számot határozatában.”²⁷

62. Alaptörvény-ellenes tehát az az ítélet, amely a félnek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit nem vizsgálja, határozatában nem értékeli, így különösen az az ítélet, mely az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem ad számot.

63. Az indítványozó a felülvizsgálati eljárásban többször, részletesen hivatkozott a Get-vhr. 150. §-ára:

„A Get. és a Get-vhr. rendszere azonban elismeri, hogy a felperes olyan szolgáltatásokat is nyújthat díj ellenében, melyekre a miniszter nem ad felhatalmazást: ilyenek az egyedi megállapodás alapján nyújtott szolgáltatások [a Get-vhr. 78.§ (3) bekezdése] és a választható szolgáltatások [Get-vhr. 78.§ (2) bekezdése és **150.§-a**].

A Get-vhr. 78. § (2) bekezdésének azon, II.r. alperesi beavatkozó általi értelmezése, hogy az csak a felperes kötelezettségét írja elő arra, hogy a miniszter által meghatározott hatósági árat rögzítse az Üzletszabályzatában, épp a **Get-vhr. 150. §-ára** tekintettel téves. A **Get-vhr. 78. § (2) bekezdése** és a **150. §-a** elkülöníti a választható

²⁶ 3007/2016. (I.25.) AB határozat [23] bekezdés

²⁷ 20/2017. (VII.18.) AB határozat [27] bekezdése

szolgáltatások kategóriáját, melyek díjait a felperesnek az Üzletszabályzatában kell rögzítenie, az alperesnek pedig jóváhagynia.

A **Get-vhr. 150. §-a** egyértelműen egy olyan hatósági hatáskört határoz meg, mely a *II.r. alperesi beavatkozó koncepciója* szerint nem létezhetne. Az, hogy mégis létezik, igazolja, hogy a *II.r. alperesi beavatkozó koncepciója* téves.²⁸

„Ennek a szolgáltatás-típusnak a jogszabályi alapja egyrészt a *Get. Vhr. 78. § (2) bekezdése* -- »[a] rendszerüzemeltető által nyújtott választható szolgáltatásokat, az alkalmazandó szerződéses feltételeket és díjakat az üzletszabályzatban kell rögzíteni« -- , másrészt a **Get. Vhr. 150. §-a** -- »[a] rendszerüzemeltetők által ajánlott választható szolgáltatások díját a Hivatal azok indokolt költségei, az Európai Unióban ajánlott hasonló szolgáltatások díjának összehasonlítása, a tisztességes haszon elvének figyelembevételével hagyja jóvá. Az engedélyes köteles a jóváhagyáshoz a díjmeghatározást, valamint az Európai Unió tagállamainak gyakorlatát részletesen bemutatni.«

Ezek azok a szolgáltatások, amelyek nyújtására a rendszerüzemeltető nem köteles, azonban amennyiben nyújtja ezeket, annak feltételeiről az üzletszabályzatban kell rendelkezni, megállapítva a szolgáltatás díját is.

Ennek felperes eleget is tett az Üzletszabályzatában meghatározott díjjal, melyet az alperes a **Get-vhr. 150. §** szerinti hatáskörében jóváhagyott, és amely az Üzletszabályzat mellékletéül szolgáló szerződésminta részévé, ezáltal a szerződéskötő felek által elfogadott szerződéses tartalomává vált.²⁹

64. A *Get-vhr. 150. §-a* nyilvánvalóan vonatkozott a per tényállására: az ide **1/2** alatt csatolt kivonat szerint a *II.f. bíróság* ítélete 10 alkalommal hivatkozott a szakaszra a felek előadásainak ismertetésekor, majd érdemi indokolásában is kitért rá:
„A másodfokú bíróság ... egyetértett a felperesnek a *Vhr. 78. § (2) bekezdésén* alapuló azon érvelésével, miszerint ezen szolgáltatás nyújtása nem minősül alapszolgáltatásnak, annak nyújtására nem volt köteles, mivel azonban ilyen szolgáltatást kívánt nyújtani, attól eltiltva nem volt, ezért annak feltételeiről az *ÜSZ*-ben kellett rendelkeznie, megállapítva a szolgáltatás díját. Az ily módon elkészített *ÜSZ* jóváhagyásáról a *Get. szabályai* szerint az alperesnek kellett döntenie. Az alperes korábban ennek megfelelően járt el, amikor 2013-ban is jóváhagyta a felperes üzletszabályzatát, és benne a *jogcím-átvezetési szolgáltatást* és annak díját.³⁰ [kiemelés tőlem; a kiemelt mondattal a *II.f. bíróság* a *Get-vhr. 150. §-ára* hivatkozott]
65. A *Get-vhr. 150. §-a* egyértelművé teszi, hogy az indítványozó olyan szolgáltatásokat is nyújthat, melyek díját nem a miniszter határozza meg, hanem azzal kapcsolatban a Hivatal gyakorol – a vonatkozó jogirodalom (fenti 18. pontban bemutatott) fogalomhasználata szerint – „*árhatósági jellegű jogkört*”.
66. A Kúria Ítélete – amellett, hogy egyszer sem hivatkozta meg a *Get-vhr. 150. §-át* – olyan állításokat tartalmaz, melyek egyértelművé teszik, hogy figyelmen kívül hagyta ezen jogszabályi rendelkezést és az indítványozó erre vonatkozó nyilatkozatait:

²⁸ a 2017. május 3-án kelt felülvizsgálati ellenkérelem 15-17. bekezdései

²⁹ a 2017. május 24-én kelt felülvizsgálati ellenkérelem 14-16. bekezdései

³⁰ A Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.096/2016/5. ssz. ítéletének 6. oldal 1. bekezdése

„Helyesen értelmezte az alperes a Get. 106. § a) pontját akkor, amikor azon álláspontra helyezkedett, hogy a rendszerüzemeltető ebben a minőségében csak olyan szolgáltatásokat nyújthat az engedélyes részére ... külön díj ellenében, amelyet a miniszter rendelete tartalmaz.” [27]	A Get-vhr. 150. §-a egyértelművé teszi, hogy az indítványozó olyan szolgáltatásokat is nyújthat, melynek díját nem a miniszter határozza meg.
„A Get. ezen rendelkezése [a 106. § a) pontja] annak a szabályozási célnak az elérését szolgálta, hogy a rendszerüzemeltető ... szolgáltatása szoros, miniszteri rendeletben megjelenő közhatalmi kontroll alatt legyen, mivel így volt biztosítható az, hogy a ... rendszerüzemeltető valóban csak az indokolt költségeket érvényesíthesse díjaiban.” [27]	A Get-vhr. 150. §-a rendelkezik arról, hogy a Hivatal a szolgáltatás díját – többek között – a szolgáltatás indokolt költségei alapján hagyja jóvá, így a szabályozás a Hivatal jóváhagyása útján is biztosította, hogy a rendszerüzemeltető az indokolt költségeket érvényesítse a díjaiban.
„A rendszerüzemeltető a Vhr. 78. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségének teljesítése során ... csak olyan szolgáltatásokat rögzíthet az üzletszabályzatában és csak olyan díjazás mellett, amelyet a Get. 106. § a) pontja szerinti miniszteri rendelet tartalmaz.” [28]	A Get-vhr. 150. §-ára tekintettel a Get-vhr. 78. § (2) bekezdésének értelme az, hogy a miniszteri rendeletben nem szabályozott szolgáltatások díjait és feltételeit az üzletszabályzat tartalmazza.
„... mindaddig, amíg egy szolgáltatás a Get. 106. § a) pontja szerint külön díj ellenében nyújthatóvá nem válik, addig annak ellenszolgáltatását a rendszerhasználati díj képezi.” [29]	A Get-vhr. 150. §-a alapján mindaddig, amíg egy szolgáltatást a miniszter rendelete nem szabályoz, addig a Hivatal „árhatósági jellegű jogköre” érvényesül. Megjegyzem, hogy a Kúria e megállapításával a Tarifarendeletekre sem volt tekintettel, melyek (a fenti III. fejezetben kifejtettek szerint) rögzítették, hogy a rendszerhasználati díjak az alapszolgáltatások ellenértékét képezik.³¹ A közigazgatási perben (a fenti 13. lábjegyzetnek megfelelően) mind az I.f., mind a II.f. ítélet rögzítette azon tényt, hogy a jogcím-átvezetési szolgáltatás nem volt az alapszolgáltatások része.
„A másodfokú bíróság által hivatkozott Vhr. 78. § (2) bekezdés nem azt jelenti,	A Get-vhr. 150. §-a egyértelművé teszi, hogyha a miniszter nem szabályozza

³¹ Az indítványozó a 2017. május 24-én kelt felülvizsgálati ellenkérelem 2-8. bekezdéseiben kifejtette, hogy az I.r. alperes beavatkozó vonatkozó érvelése téves volt, azonban a Kúria a nyilatkozatot figyelmen kívül hagyta

hogya rendszerüzemeltető üzletszabályzatában maga állapíthatna meg bármilyen díjat, hiszen a Vhr. nem vonhatja el a miniszternek a Get. 106. § a) pontjában megállapított hatáskörét.” [34]	egy szolgáltatás díját, akkor azt a Hivatal hagyja jóvá. Ez nem vonja el a miniszter azon hatáskörét, hogy szabályozza a díjat.

67. Levonható, hogy a Kúria az indítványozó Get-vhr. 150. §-ára tett nyilatkozatait a Get. értelmezésekor nem vizsgálta, nem értékelte, és a hatályos jogszabályi rendelkezés mellőzésének okát nem jelölte meg.

68. A Kúria Ítélete alaptörvény-ellenes, mivel az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem fér össze a jogállamiság alapelvével, ha a bíróság alapos ok és indokolás nélkül figyelmen kívül hagyja a hatályos jogot:

„A jelen ügyben eljáró törvényszék az ügyet az alkalmazandó és hatályos jogszabályi rendelkezések [a Vtv. 75/A. §-a és Ptk. 6:563. § (1) bekezdése] figyelmen kívül hagyásával, az azzal ellentétes, korábbi jogszabályi rendelkezésekre [a Vtv. 75. § (3) bekezdésére és a Ptk. 346. § (3) bekezdésére] alapuló bírói gyakorlatra tekintettel bírálta el.

A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”³²

VIII. A felfüggesztés indokoltsága

69. Az előzményper alperesi beavatkozói az igénybe vett jogcím-átvezetési szolgáltatásért megfizetett díjat magánjogi perekben követelik vissza az indítványozótól, mely pereket a Pécsi Ítélet tábla a Gf.IV.40.009/2017/4. és Gf.IV.40.010/2017/6. sz.-ú végzéseivel a Kúria Ítéletéig felfüggesztette.

70. A Kúria Kfv.III.37.295/2017/7. ssz. végzése az I.r. alperesi beavatkozó kérelmére felfüggesztette a II.f. ítélet végrehajtását, amit a párhuzamosan folyó magánjogi perekkel indokolt:

„Az I.r. alperes[i beavatkozó] a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét a jogerős ítélet vonatkozásában kellően megindokolta, a Kúria álláspontja szerint az ítélet végrehajtása esetén – az I.r. alperesi beavatkozó által felhozott érvek alapján – valóban fennállna a veszély, hogy a felülvizsgálati eljárásban és a polgári perben eltérő megítélés alá esne ugyanazon tényállás, amelyet csak egy esetleges rendkívüli perorvoslattal korrigálhatna. Ezáltal az ítélet végrehajtása súlyosabb hátrányt idézne elő, mint amilyennel a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna.” [2. o. 4. bek.]

71. Amennyiben az Alkotmánybíróság nem függeszti fel a Kúria Ítéletének végrehajtását, a Pécsi Ítélet tábla folytatja az I.r. és II.r. alperesi beavatkozók által indított, a Kúria Ítéletéig felfüggesztett pereket, és a Kúria Ítéletére tekintettel ítéletet hozhat. Mivel az Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panasz alapján megsemmisítheti a Kúria Ítéletét, a közigazgatási per a Kúria Ítéletétől eltérő ítélettel zárulhat, és így fennáll a veszélye, hogy ugyanaz a tényállás a közigazgatási perben és a polgári perben eltérő megítélés alá esik.

³² 20/2017. (VII.18.) AB határozat [22]-[23] bekezdések

72. Ekként – összhangban a Kúria által alkalmazott teszttel – a Kúria Ítéletének végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig indokolt felfüggeszteni az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján.

Tisztelettel:

DR. NAGY PÉTER
ügyvéd

indítványozó
képv.

